

Kad ir kiek būtų norinčių padejuoti, akivaizdu, kad gyvenimas gerėja – miestų biudžetai vis turtingesni ir galimybių kurti žmonių gerbūvį – vis daugiau. Paradoksalu, bet didėjant finansinėms galimybėms, politinės valios ir gebėjimo girdėti įvairias nuomones, mūsųose vis mažiau. Ypač, kai kalbame apie opozicijos pasiūlymus formuojant miesto biudžetą. Jiems, deja, net ir perteklinių lėšų neskiriama.

Labai gerai pamenu, kai būdama naujokė taryboje nuoširdžiai teikiau pasiūlymus. Vienas mano siūlymas buvo niekingai mažai sumai, bet ir jis buvo atmestas, o idėja sėkmingai nusavinta ir įgyvendinta. Taip parodant savo galią: kas valdžioj, tas ir duoda, tas ir žino, iš kurio stalčiaus nuimti ir į kurį įdėti. Tuokart pasidžiaugiau, kad lėšos gautos taurios idėjos įgyvendinimui ir nesvarbu, kas susirinko padėkas ir apdovanojimus, daug svarbiau, kad tai ko norėjau ir kam dėjau pastangas – įvyko. Bet nuo tada man tapo akivaizdu, kad biudžeto formavimo procese opozicijos pasiūlymai atmetami tik dėl to, kad jie – opozicijos.

Nepaisant visko, šiais metais dirbome dar stipriau, parengėme net 16 tikrai vertingų pasiūlymų. Jie orientuoti ne į fasadinius dalykus, bet į giluminius, ilgalaikius procesus. Bet tik vienam, uždegta žalia šviesa.

- Žinia, kad Panevėžys bene labiausiai stokoja jaunų mokytojų, net geriausioje miesto gimnazijoje mokytojų amžiaus vidurkis perkopė 50 metų. Akivaizdu, kad valdančiųjų pastangos šiai problemai spręsti per menkos. O ir šiuo metu mūsų mieste dirbantys mokytojai ar gali svajoti apie geresnę ateitį? Turbūt gali, kai gauna neeilinių gabumų moksleivį. Tuomet mokytojas gali svajoti gauti padėką ir nuotrauką su meru. Bet ar jis gali svajoti apie šiuolaikišką mokymo sąlygą? Vargu, kai matai, kad extra modernaus inžinerinio kabineto įrengimui biudžete numatyta tik 10 tūkst eur.

Esant tokiai situacijai, kyla klausimas: ar norima tikrų pokyčių švietimo sistemoje ar kai kas tyliai trina rankas, kai streikuoja mokytojai, o moksleiviai laiką leidžia kavinėse, gatvėje ar palikti vieni prie kompiuterių? Jei visa tai rūpėtų, argi taip trafaretiškai dalytumėte Tūkstantmečio mokyklų programos lėšas, kad esmingo pokyčio nepajustų niekas.

Mūsų pasiūlymai biudžetui buvo orientuoti į žmogų. Kad paruošiamųjų grupių vaikai turėtų modernias lentas pasirengti mokyklai, kad visose mokyklose moksleiviai gautų vienodai gerą išsilavinimą, kad amatininkystė nebūtų visuomenės pakraščiuose, o įgautų svorį, prasmę ir vietą pabaigus profesinio rengimo mokyklą.

- Ar jums, visagaliai valdantieji, įdomi ir kita svarbi sritis – gyventojų sveikata? Kiek dėmesio skirate sveikatos apsaugos įstaigų problemoms spręsti? Ligoninė, poliklinika gražėja iš ministerijos ir europinių lėšų, o kad gyventojai ilgai nesulaukia vizito pas specialistus, kad yra didžiulis trūkumas specialistų ar tai žinote? Savivaldybė gali prisidėti pritraukiant jaunus gydytojus į Panevėžio gydymo įstaigas, bet net nesugebama padengti menkų kelionės išlaidų atvykstantiems čia dirbti iš kitų miestų. Maža to, nuo šiol ligoninės darbuotojai dar turės susimokėti už automobilio stovėjimą šalia savo darbo vietos.

- Šalia mūsų – karas, turime baisų kaimyną, požiūris į šalies gynybą keičiasi. Tačiau kodėl

ne mūsų mieste, kodėl savivaldybė namato reikalo prisidėti ugdant pilietinę visuomenę. Pasiūlėme finansuoti šaulių būrelių steigimą mokyklose. Atsakymas – absurdiškas: „mokyklos to neprašė“. O mokyklų steigėja – savivaldybė pasiūlyti nesugeba? Kada, jei ne dabar turime susirūpinti pilietiškumo ugdymu? Kada, jei ne dabar turėjome skirti lėšas esamų civilinės saugos objektų revizijai ir modernizavimui, informacijos apie jų vietas sklaidai?

Ar skirstydami pinigus tikrai skrupulingai atsakingai galvojama apie racionaliausią jų panaudojimą? Apie gyvenimo kokybės gerinimą mūsų mieste, apie gyventojų saugumą ir motyvaciją čia gyventi ir kurti savo vaikų ateitį?

Susidaro įspūdis, kad panevėžiečių svajonė gali būti tik viena – SEMC-as ir jo gerovė. Šita įstaiga nei tūriu nei finansavimu apribojimų neturi. Kitos miesto kultūros įstaigos gali tik pasvajoti, kad galbūt galės, o gal ir negalės disponuoti savo uždirbtomis lėšomis. Tai vėl bus nuspręsta valdančiųjų balsais. Nes tik jie – tik valdantieji viską gali ir išmano. Nes tik jiems nereikia nieko klausti ir girdėti, nereikia tartis ir į pasiūlymus atsižvelgti.

Tuo tarpu miesto gyventojai sumokės 430 tūkst. eurų už autobusų stoties senąjį pastatą. Praktiškai iš savęs nusipirksim beveik pusės mln. vertės seną pastatą, kad turėtume, kur nukreipti dar daugiau pinigų – remontams, projektams, įrengimui, perkėlimui, įsteigimui... Autobusų stoties projektas, galėjęs būti įgyvendintas URBAN programos lėšomis, išvirto į kelis statybinius projektus: stotis, aut. stoties senasis pastatas, požeminė aikštelė. Sunku tikėtis, kad valdžiai, kuriai rūpi tik griauti ir statyti, gali būt vienodai svarbūs ir ilgalaikiai tikslai, nukreipti į piliečių saugumą, švietimą, socialinę gerovę. Tai sudėtingi ilgalaikiai procesai ir ne visada išeis prie jų nusifotografuoti...

